

[Aksel Larsen.]

let ved at tage stilling til og træffe afgørelse om. Hvis det f. eks. drejer sig om cigaret-skatten eller en dertil svarende indirekte skat, er det jo ikke så vanskeligt at tage stilling til, om man vil forhøje den med et par øre pr. cigaret eller nedsætte den med et par øre pr. cigaret, og det er også ret let at beregne, hvilke virkninger det vil få eller ikke få for statskassen. Men når man går ind på ejendomsskatternes område, som efter min formening — jeg er ikke ekspert på området — er noget af en jungle, synes jeg man bør tage sig den fornødne tid og gøre arbejdet virkelig omhyggeligt. Jeg er af den opfattelse, at det kan simpelt hen ikke lade sig gøre på så kort tid som den, folketingsudvalget her har haft til disposition.

Jeg anser det for uforsvarligt, at folketingslovgiver på den måde og under disse forhold, og selv om mit parti havde været ubetinget tilhænger af at gennemføre sådanne forslag som dem, der nu kommer til afstemning, tror jeg, at vi alligevel måtte have svaret: stemmer ikke, fordi vi måtte sige, at der har været for lidt tid til at gennemarbejde dem og til at sikre sig, at de får netop de ønskede konsekvenser. Når det er sådan, at administrationen har haft et minimum af tid til at udarbejde forslagene, at folketingsbehandlingen af dem mildt sagt nærmer sig det uforsvarliges grænse, samt at følgerne bliver vanskeligheder for kommunerne, så vil jeg have lov at advare imod, at man vedtager dem nu. Jeg ved godt, at denne advarsel, sådan som det hele ligger, fremsættes, uden at der er udsigt til, at den får nogen følger, men det forsvarligste ville være at udsætte sagen, få den alvorligt gennemgået, og om der så skulle gå et år, så klarede vi os vel også nok.

Jeg forstår meget vel, at regeringspartierne er kommet med forslag som dem, vi har her, fordi venstre og de konservative med et vist held har opereret med deres aldeles overdrevne krav om lettelse i den amtskommunale beskatning og har givet en

mængde løfter, som i den forbindelse kan formodes at have haft visse virkninger blandt landbrugerne, ikke mindst blandt de større landbrugere. Jeg forstår, at dette har haft virkning for regeringspartierne, på samme måde som venstres og de konservatives løfter om en almindelig skatnedsættelse på 800 mill. kr. fik regeringen og regeringspartierne til før valget at gennemføre en skatnedsættelse på ca. 250 mill. kr., en skatnedsættelse, der til dels blev på papiret, for da folks indtægter var steget, faldt statens skatteindtægter jo ikke; men der var altså nogle, der slap for en forhøjelse af deres skat. Jeg finder det ikke rimeligt, nødvendigt eller tiltalende, at regeringspartierne bliver forskrækket, fordi venstre og de konservative kommer med løfter eller krav om skattelettelse. Jeg finder, at man fra den side burde tage langt mere sagligt på spørgsmålene, og derfor mener jeg ikke, at man skulle have et så overdrevent hastværk med at præsentere det, man har præsteret her.

Altså, dels fordi vi principielt er modstandere af, at man formindsker samfundets prioritet i samfundets jord, dels fordi vi må erkende, at det er meget vanskeligt — jeg vil endda udtrykke mig så stærkt, at jeg vil sige: praktisk umuligt — for et parti som vort, når man tager den korte tid i betragtning, fuldt ud at overskue konsekvenserne af det, der her kommer til afstemning, dels fordi vi i almindelighed finder, at sådant — undskyld udtrykket — lovjaskeri som dette ikke burde begås i det danske folketing, kan vi ikke tage medansvar for disse lovforslag.

Vi har stemt for flertallets ændringsforslag ved anden behandling, fordi vi fandt, at de i hvert fald gjorde lovforslagene noget bedre, end de var oprindelig fra regeringens hånd, og vi har stemt imod venstres og de konservatives ændringsforslag; hvis disse var blevet vedtaget, var lovforslagene blevet dårligere, end de oprindelig var fra regeringens hånd. Men vi kan ikke nu